

РЕШЕНИЕ

№ 24213

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3410** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от директор на РД за областите С., С., К., П. и Б. към ТД „Контрол на пазара“ при КЗП, както и по касационна жалба на „Максима България“ ЕООД, срещу Решение № 4703/20.10.2023 г., постановено по НАХД № 9885/2023 г. по описа на СРС, НО, 111 състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление № 002314/15.05.2023 г., издадено от директора на РД за областите С., С., К., П. и Б. при ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на „Максима България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 210в от ЗЗП, като санкцията е определена на основание чл. 210а, ал. 1 от ЗЗП за нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП в размер на 2 000 лв.

В касационната жалба на директор на РД за областите С., С., К., П. и Б. към ТД „Контрол на пазара“ при КЗП е посочено, че СРС е приложил материалния закон неправилно, като е приел, че са налице основания за приложения за закон за по-леко наказуемото нарушение. Твърди се, че е налице неизпълнение на заповед, забраняваща използването на нелоялна търговска практика от санкционираното дружество, поради което правилно от административнонаказващия орган е приложена разпоредбата на чл. 210в от ЗЗП. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде потвърдено изцяло издаденото НП. Прави се възражение за прекомерност на

претендираното адвокатско възнаграждение.

В касационната жалба на „Максима България“ ЕООД е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като не е налице осъществявана от търговеца нелоялна търговска практика. Моли се решението да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Претендират се разноси за две съдебни инстанции.

Постъпила е частна жалба от „Максима България“ ЕООД срещу Определение № 367/29.01.2024 г., постановено по НАХД № 9885/2023 г. по описа на СРС, НО, 111 състав, с което молбата на дружеството за изменение на постановеното решение в частта на разноските е оставена без уважение.

Касаторът и ответник по касация - „Максима България“ ЕООД – в съдебно заседание, чрез процесуалните си представители поддържа подадената касационна жалба, както и подадената частна жалба. Оспорва подадената от директор на РД за областите С., С., К., П. и Б. към ТД „Контрол на пазара“ при КЗП касационна жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноси.

Касаторът и ответник по касация - директор на РД за областите С., С., К., П. и Б. към ТД „Контрол на пазара“ при КЗП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за основателност на частната жалба, подадена от „Максима България“ ЕООД и неоснователност на подадените касационни жалби.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са подадени в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което са ДОПУСТИМИ за разглеждане.

Разгледани по същество касационните жалби на „Максима България“ ЕООД и на директора на РД за областите С., С., К., П. и Б. при ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, както и подадената частна жалба от „Максима България“ ЕООД са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 23.02.2023 г., в обект магазин „Т – М.“, стопанисван от „Максима България“ ЕООД, находящ се на адрес в [населено място], [улица], била извършена проверка. От проверяващите било констатирано, че в обекта се разпространяват промоционално брошури с оферти за периода от 21.02.2023 г. до 27.02.2023 г. На стр.8 от брошурата се предлагали маслини червени „Услу“, насипни, на промоционална цена от 0.59 - 30%, 0.89 лева.

От проверяващите били закупени маслини, като преди легитимация на контролните органи, тарата /теглото на опаковката - пластмасова кутия/ не е била приспаданата от количеството закупена стока. След легитимация и при поискване от контролните органи количеството стока да бъде претеглено отново с приспадане /тариране/ на опаковката била установена разлика в размер на 14 грама. Видно от двете бизерби - преди легитимирането на длъжностните лица /тегло на стоката с опаковка 270г./ и след легитимирането им /тегло на стока без опаковка 256г./, както и от представените при контролната покупка 2 броя касови бонове, при не приспадане на тарата потребителят ще заплати 1, 79 лева вместо 1, 71 лева. Резултатът от проверката бил обективизиран в Констативен протокол № К № 2754218/23.02.2023 г.

На търговеца била издадена Заповед № 496/01.10.2021г. на КЗП, с която му било

забранено при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика, която било изрично посочена. Заповедта била обжалвана от „Максима България“ ЕООД и потвърдена с Решение № 1176 от 24.02.2022г. на АССГ по дело № 135/2022г. за констатираното нарушение бил съставен АУАН № 002314/23.03.2023 г., който бил връчен на упълномощено лице на дружеството и подписан от него без възражения.

След запознаване с преписката от директор на РД за областите С., С., К., П. и Б. към ТД „Контрол на пазара“ при КЗП било издадено процесното НП 002314/15.05.2023 г. за нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП

За да измени процесното НП, Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че описаното в НП нарушение е безспорно извършено. Съдът е направил извод, че от административнонаказващия орган неправилно е приложена разпоредбата на чл. 210в от ЗЗП, вместо тази на чл. 210а, ал. 1 от ЗЗП. СРС е приложил санкционната норма на чл. 210а, ал. 1 от ЗЗП, като е приел, че е налице нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, представляващо нелоялна търговска практика, и е изменил размера на имуществената санкция, като е намалил същия на 2 000 лв.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 210а от ЗЗП, за нарушение на чл. 68в, чл. 68г, чл. 68ж, т. 1 - 11, 13, 15, 18 - 27 и чл. 68к, т. 3 - 6 на виновните лица се налага глоба в размер от 1000 до 30 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 2000 до 50 000 лв.

В конкретния случай, е издадена Заповед № 496/01.10.2021г. на КЗП, с която е забранено търговецът „Максима България“ ЕООД да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, представляваща нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

Касационният състав споделя извода на СРС, че от административно наказващия орган неправилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 210в от ЗЗП, като е определена минимално предвидената санкция в размер на 3 000 лв. Тази норма касае неизпълнението на заповед, издадена по реда на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП. При извършената проверка е констатирано нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП от страна на търговеца, изразяващо се в използване на нелоялна търговска практика като тарата /теглото на опаковката/ не е било приспаданото от количеството закупена стока. Како правилно е приел и СРС в решението си, приложимата санкционна разпоредба е тази на чл. 210а, ал. 1 от ЗЗП. Законосъобразен е и определеният от СРС минимален размер на имуществената санкция.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение от „Максима България“, че от дружеството не е извършено описаното в НП нарушение, не е налице трайно установена търговска практика за неприспадане теглото на опаковката, както и че неприспадането на теглото на опаковката се дължи на човешка грешка. След като в момента на проверката не е приспаданото теглото на опаковката, следва да се приеме,

че е осъществен съставът на посоченото в НП нарушение. Без значение е обстоятелството, че извършеното действие би могло да се дължи на грешка на продавач-консултанта в търговския обект. Това не изключва ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството. В тежест на търговеца е да обучи служителите си да изпълняват служебните си задължения, съобразно изискванията на ЗЗП, както и на установените от търговеца вътрешни правила за работа.

Правилно е постановеното от СРС Определение № 367/29.01.2024 г. по НАХД № 9885/2023 г. по описа на СРС, НО, 111 състав, с което молбата на „Максима България“ ЕООД за изменение на постановеното решение в частта на разноските е оставена без уважение. Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Според чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, разноските на жалбоподателя подлежат на възстановяване от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че административният орган следва да бъде осъден да заплати разноски, в случай че оспореното НП е отменено. Следва да бъде съобразено, че производството пред районния съд се развива по реда на НПК, където в разпоредбата на чл. 189, ал. 3 е посочено, че когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото. Дали впоследствие наложеното наказание е било изменено е ирелевантно.

С оглед изложеното оспореното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Законосъобразно е и оспореното Определение № 367/29.01.2024 г. по НАХД № 9885/2023 г. по описа на СРС, НО, 111 състав, с което молбата на „Максима България“ ЕООД за изменение на постановеното решение в частта на разноските е оставена без уважение.

Настоящият касационен състав намира за неоснователни исканията за присъждане на разноски и от двете страни, като такива не следва да се присъждат за касационната инстанция с оглед изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4703/20.10.2023 г., постановено по НАХД № 9885/2023 г. по описа на СРС, НО, 111 състав,

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 367/29.01.2024 г., постановено по НАХД № 9885/2023 г. по описа на СРС, НО, 111 състав, с което молбата на „Максима България“ ЕООД за изменение на постановеното решение в частта на разноските е оставена без уважение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.